

Arrest

nr. 270 684 van 30 maart 2022
in de zaak RvV X / IX

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat A. SCHMITT
Mechelsesteenweg 12/11
2000 ANTWERPEN

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

DE VOORZITTER VAN DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Nederlandse nationaliteit te zijn, op 16 december 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 16 november 2021 tot beëindiging van het verblijf (bijlage 21).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gezien het verzoek en de instemming om gebruik te maken van de louter schriftelijke procedure met toepassing van artikel 39/73-2 van voormelde wet.

Gelet op de beschikking van 11 februari 2022 waarbij het sluiten van de debatten wordt bepaald op 22 februari 2022.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Voor verzoeker, toen nog minderjarig, werd op 3 oktober 2007, in functie van zijn Nederlandse vader, een aanvraag tot vestiging ingediend. Deze aanvraag werd ingewilligd.

1.2. Bij vonnis van de rechtbank van eerste aanleg van Antwerpen werd verzoeker op 8 januari 2020 veroordeeld tot een gevangenisstraf van achttien maanden wegens diefstal, informaticabedrog en pogingen tot diefstal en informaticabedrog.

1.3. Verzoeker werd op 12 februari 2021 door de correctionele rechtbank van Antwerpen veroordeeld tot een gevangenisstraf van vijftien maanden wegens bendevorming, exploitatie van andermans prostitutie en verkrachting van een kind onder de veertien jaar.

1.4. De staatssecretaris voor Asiel en Migratie nam op 16 november 2021 de beslissing tot beëindiging van het verblijf. Deze beslissing, die verzoeker op 19 november 2021 in de gevangenis ter kennis werd gebracht, is gemotiveerd als volgt:

“Mijnheer

naam : [E.M.]

voornaam : [N.]

[...]

nationaliteit : Nederland

Krachtens artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gemaakt aan uw verblijf, om de volgende redenen:

Op 03.07.1999 trad uw vader ([E.M.A.] [...], van Nederlandse nationaliteit) te Beni Touzine (Marokko) in het huwelijk met uw moeder ([E.H.N.] [...], van Nederlandse nationaliteit).

[...]

Uw vader diende op 25.11.2004 te Antwerpen een “Aanvraag tot vestiging als werknemer (bijlage 19) in, hij verklaarde hier bij dat hij op 17.11.2004 naar België kwam. Hij werd diezelfde dag ingeschreven in het vreemdelingenregister. Deze aanvraag werd zonder voorwerp verklaard omdat hij niet voldeed aan de voorwaarden.*

Uw vader en uw moeder zijn te 's Gravenhage (Nederland) uit de echt gescheiden, overgeschreven in de registers op 14.03.2005 te Nederland.

Op 18.07.2006 trad uw vader te Midar (Marokko) in het huwelijk met [E.K.M.] [...] van Marokkaanse nationaliteit).

Op 10.10.2006 diende uw vader een tweede “Aanvraag tot vestiging als werknemer” (bijlage 19) in. Hij werd op 10.11.2006 ingeschreven in het bevolkingsregister.

Mevrouw [E.K.M.] kwam op 25.01.2007 in het kader van een gezinshereniging met uw vader naar België. Op 12.02.2007 diende zij een “Aanvraag tot vestiging als echtgenote van [E.M.A.]” (bijlage 19) in, Zij werd op 13.07.2007 ingeschreven in het bevolkingsregister.

Op 24.09.2007 bent u vanuit Nederland naar België gekomen om uw vader te vervoegen. Op 03.10.2007 werd voor u een “Aanvraag tot vestiging als zoon van [E.M.A.]” (bijlage 19) ingediend en u werd ingeschreven in het vreemdelingenregister.

Op 29.02.2008 werd u ingeschreven in het bevolkingsregister.

Bij vonnis van 17.05.2018 werd u door de jeugdrechtbank van Antwerpen onder toezicht gesteld, ook werd u een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard opgelegd uit hoofde van poging tot diefstal met braak, inklimming of valse sleutels. De maatregel werd op 13.11.2018 verlengd.

Op 26.10.2019 werd u onder u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van diefstal met braak, inklimming of valse sleutels.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 08.01.2020 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 18 maanden daar u zich schuldig had gemaakt aan met bedrieglijk opzet, voor uzelf of voor een ander, een onrechtmatig economisch voordeel te hebben verworven door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in een informaticasysteem in te voeren, te wijzigen, te wissen of met enig ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te veranderen, namelijk middels een gestolen AXA-bankkaart onrechtmatig 500 euro te hebben afgehaald en een telefoonkaart voor een bedrag van 20 euro te hebben herladen (feiten gepleegd op 19.10.2019); aan diefstal, namelijk een GSM Doro, een Ipad Apple, een Ipad WIFI 32 GB SPRGR 2018 Apple, een AXA-bankkaart en een oplader (feiten gepleegd op 19.10.2019); aan 2 pogingen tot diefstal met braak, Inklimming of valse

sleutels, namelijk onbepaalde zaken (feiten gepleegd op 14.06.2019) en aan 3 pogingen om met bedrieglijk opzet, voor uzelf of voor een ander, een onrechtmatig economisch voordeel te hebben door gegevens die worden opgeslagen, verwerkt of overgedragen door middel van een informaticasysteem, in een informaticasysteem in te voeren, te wijzigen, te wissen of met enig ander technologisch middel de mogelijke aanwending van gegevens in een informaticasysteem te veranderen, namelijk middels de gestolen AXA-bankkaart een niet nader te bepalen geldsom te hebben proberen afhalen bij Argenta in Deurne en bij Fortis in Deurne en een betaling te hebben proberen te doen bij snackbar Ayouni (feiten gepleegd op 19.10.2019).

De Politierechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 31.01.2020 tot een werkstraf van 46 uur (vervangende geldboete: 200 euro (x8 = 1.600 euro) en verlies van recht tot sturen gedurende 15 dagen van alle categorieën daar u geen houder was van een geldig rijbewijs.

Op 22.02.2020 werd er u een voorlopige invrijheidstelling toegekend.

Op 17.03.2020 werd u onder u onder aanhoudingsmandaat opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van aanranding van de eerbaarheid op een minderjarige jonger dan 16 jaar, bendeforming, verkrachting op een kind onder de 14 jaar en exploitatie van andermans prostitutie.

Op 25.03.2020 mocht u de voorlopige hechtenis via elektronisch toezicht (hierna: E.T.) ondergaan en er werd een enkelband geplaatst met GPS-tracking.

Van 27.03.2020 tot 02.04.2020 (6 dagen) onttrok u zich echter aan het E.T.

Op 02.04.2020 werd u opnieuw opgesloten in de gevangenis van Antwerpen en werd het E.T. ingetrokken wegens het niet naleven van de voorwaarden.

Op 31.07.2020 mocht u andermaal de voorlopige hechtenis onder E.T. ondergaan en er werd een enkelband geplaatst met GPS-tracking. Van 15.12.2020 tot 28.12.2020 (13 dagen) onttrok u zich echter opnieuw aan het E.T.. U verliet de woning en was onbereikbaar. Volgens uw vader was u weggegaan na een ruzie met hem. Op 28.12.2020 werd het E.T. wederom ingetrokken wegens het niet naleven van de voorwaarden en werd u dus wederom opgesloten in de gevangenis van Antwerpen.

Op 31.12.2020 mocht u voor de derde keer de voorlopige hechtenis onder E.T. ondergaan en er werd een enkelband geplaatst met GPS-tracking.

De Correctionele Rechtbank van Antwerpen veroordeelde u op 12.02.2021 tot een definitief geworden gevangenisstraf van 15 maanden in staat van wettelijke herhaling en werd u ontzet voor een periode van 5 jaar uit de rechten vermeld in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek daar u zich schuldig had gemaakt aan verkrachting met geweld, gepleegd op de persoon van een kind dat de volle leeftijd van veertien jaar niet had bereikt maar volle tien jaar oud was en aan aanranding van de eerbaarheid, gepleegd op de persoon of met behulp van de persoon van een minderjarige, geen volle zestien jaar oud, met geweld, dwang, bedreiging, verrassing of list, of die mogelijk werd gemaakt door een onvolwaardigheid of een lichamelijk of geestelijk gebrek van het slachtoffer. Deze feiten pleegde u in de nacht van 13 op 14 maart 2020.

05.03.2021 werd u opgesloten in de gevangenis van Antwerpen uit hoofde van uw veroordeling d.d. 12.02.2021 en verloor u de betrekking tot E.T..

Bij Ministerieel schrijven d.d. 18.05.2021 werd de voorlopige invrijheidstelling d.d. 22.02.2020 ingetrokken.

Uw strafverleden spreekt geenszins in uw voordeel niettegenstaande uw zeer jonge leeftijd. Reeds als minderjarige werd u door de Jeugdrechtbank van Antwerpen onder toezicht gesteld en werd er u een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard opgelegd uit hoofde van poging tot diefstal met braak, inklimming of valse sleutels. Deze onder toezichtstelling weerhield u er niet van ook na uw prille meerderjarigheid strafbare feiten te plegen. U werd op 08.01.2020 veroordeeld voor informaticabedrog, een diefstal, twee pogingen tot diefstal met braak en drie pogingen tot informaticabedrog. Op 31.01.2020 werd u door de Politierechtbank veroordeeld tot een werkstraf van 46 uur daar u geen houder was van een geldig rijbewijs en op 12.02.2021 maakte u zich schuldig aan verkrachting met geweld en aanranding van de eerbaarheid op een 13-jarig meisje. Uit het vonnis d.d. 08.01.2020 waarin

u werd veroordeeld tot een gevangenisstraf van 18 maanden blijkt dat u zich op 14.06.2019 schuldig maakte aan twee pogingen tot diefstal met braak, inklimming of valse sleutels. Op 19.06.2019 werd u voor deze feiten voorgeleid bij de onderzoeksrechter waar u mocht beschikken. Amper vier maanden later, namelijk op 19.10.2019 pleegde u opnieuw gelijkaardige feiten. U ontvreemde een GSM Doro, een Ipad Apple, een Ipad WIFI 32 GB SPRGR 2018 Apple, een AXA-bankkaart en een oplader. U haalde onmiddellijk na de diefstal van de bankkaart een bedrag van 500 euro van de rekening van het slachtoffer en herlaadde onrechtmatig een telefoonkaart voor een bedrag van 20 euro. Verder probeerde u twee maal om een geldsom af te halen en om een betaling te doen in een snackbar. De feiten gepleegd op 14.06.2019 en op 19.10.2019 vermengden zich als zijnde gepleegd met éénzelfde strafbaar opzet, zodat maar één straf diende opgelegd te worden. Deze feiten zijn ernstig. U streefde louter snel winstbejag na en hield geen rekening met andermans eigendomsrechten. U viseerde daarbij in het bijzonder een serviceflat waarvan u wist dat de bewoners ervan minder alert en minder mobiel waren. Het oudste slachtoffer was een dame van bijna 90 jaar. Niet voor niets staan woninginbraken opgenomen in de lijst van tien prioritair te bestrijden criminaliteitsfenomenen. Inbraken zijn een echte plaag en dragen bij tot het onveiligheidsgevoel van de burgers. U heeft geen enkel respect voor andermans eigendomsrecht en privacy en tracht door in te breken snel geld te verdienen. Hierbij vergeet u dat de psychologische gevolgen voor de slachtoffers van woninginbraken ernstig zijn en de gestolen goederen voor hen vaak een sentimentele waarde hebben. Op 22.02.2020 werd u, voor de voorgaande veroordeling, een voorlopige invrijheidstelling toegekend en nog geen maand later, namelijk in de nacht van 13 op 14.03.2020 maakte u zich schuldig aan verkrachting met geweld en aan aanranding van de eerbaarheid, gepleegd op de 13-jarige [S.]. U, [N.T.] hebben in de nacht van 13 op 14.03.2020 en wat [H.] betrof op 14.03.2020, seksuele handelingen, waaronder penetratie, gesteld op de 13-jarige [S.]. Zij werd gedeeld en doorgegeven in het Antwerp Inn hotel en later in het appartement dat onder meer gehuurd werd door [H.]. Uw handelingen tonen dat u niet beschikt over een gepast normen- en waardenpatroon en wijzen op een totaal gebrek aan respect voor de fysieke, psychische en seksuele integriteit van een jong meisje. U had ten tijde van de feiten duidelijk enkel oog voor de bevrediging van uw eigen lusten. U werd dan ook op 12.02.2021 veroordeeld tot een gevangenisstraf van 15 maanden in staat van wettelijke herhaling en u werd ontzet voor een periode van 5 jaar uit de rechten vermeld in artikel 31, eerste lid van het Strafwetboek.

Uw gebrek aan respect voor de wet wordt verder onderstreept door het feit u zich zelfs tijdens uw E.T. niet kan houden aan de voorwaarden. Van 27.03.2020 tot 02.04.2020 (6 dagen) en van 15.12.2020 tot 28.12.2020 (13 dagen) onttrok u zich aan het E.T.. Zelfs tijdens uw detentie kan u zich niet houden aan de regels en daardoor dienden twee tuchtrapporten voor u opgesteld te worden, één voor werkweigering en één voor vermoedelijk bezit van verboden substantie. U werd eveneens veroordeeld door de Politie rechtbank van Antwerpen tot een werkstraf van 46 uur daar u geen houder was van een geldig rijbewijs. U staat duidelijk niet stil bij het risico waaraan u andere weggebruikers blootstelt door uw roekeloos gedrag. U gaat volledig voorbij aan de mogelijke gevolgen van uw handelen. U lijkt een leven te leiden waarbij u op geen enkele wijze rekening houdt met derden. U beseft bovendien niet dat het deelnemen aan het verkeer slechts kan gebeuren mits naleving van de vigerende wetten en besluiten. Deze feiten zijn ernstig omdat ze getuigen van een totaal gebrek aan verantwoordelijkheidszin in het verkeer en verder aantonen dat u zich boven de wet verheven voelt.

Gelet op het herhalend karakter, de ernst van de feiten, uw persoonlijkheid en uw strafregister, kan er legitiem afgeleid worden dat u een reële, actuele en ernstige bedreiging voor een fundamenteel belang van de maatschappij vertegenwoordigt. Uit uw persoonlijk handelen komt een volgehouden, voor de maatschappij gevaarlijke criminele ingesteldheid naar voren waardoor het helemaal niet uit te sluiten valt dat u dergelijk gedrag in de toekomst zal herhalen. Het gedrag dat u vertoont, getuigt overduidelijk van een gebrek aan normbesef, een oneerlijke ingesteldheid, een manifeste afwezigheid van eerbied voor sociale, morele en economische waarden. De vaststelling dat u sinds uw aankomst in België reeds onder toezicht werd geplaatst door de Jeugdrechtbank en dat er u een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard werd opgelegd; dat u door de Politie rechtbank veroordeeld werd tot een werkstraf van 46 uur; dat u twee maal werd veroordeeld door de Correctionele Rechtbank; dat uw E.T. reeds twee maal werd ingetrokken voor het niet naleven van de voorwaarden en dat er, tijdens uw detentie, reeds twee tuchtrapporten dienden opgesteld te worden, wijst er op dat u geen lessen getrokken hebt uit uw eerdere veroordelingen en dat u de ernst van uw daden niet blijkt of niet wenst in te zien, noch schijnt te begrijpen dat uw gedrag maatschappelijk onaanvaardbaar is. Het beëindigen van uw verblijfsrecht is dan ook een noodzakelijke maatregel voor de bescherming van de orde en ter preventie van straffbare feiten daar uw gedrag een werkelijke, actuele en voldoende ernstige bedreiging vormt voor een fundamenteel belang van de samenleving, uw persoonlijke belangen wegen niet op tegen het belang van de maatschappij in het algemeen.

Op 21.09.2021 werd u tijdens een gesprek met de terugkeerbegeleider op de hoogte gesteld van het feit dat overwogen werd om uw recht op verblijf te beëindigen en dat u mogelijks de toegang tot het Belgisch grondgebied voor een bepaalde periode onttrokken zou worden. Er werd u de mogelijkheid geboden om binnen een termijn van 15 dagen relevante elementen die het nemen van een beslissing zouden kunnen verhinderen of beïnvloeden, aan te voeren. Uit de vragenlijst ingevuld op 21.09.2021 blijkt dat uw taal Nederlands is; dat u Engels en Nederlands kan spreken en lezen; dat u sinds uw vijf jaar in België bent; dat uw vader uw reisdocumenten wel zal hebben [...] - (zie bijgevoegde documenten); dat u geen ziekte heeft die u belemmert te reizen of naar uw herkomstland terug te keren; dat u voor u in de gevangenis belandde, woonachtig was bij uw vader in Antwerpen, [...] (verklaring van uw vader In bijlage); dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in België; dat uw vader, uw stiefmoeder ([E.K.M.]) en uw nicht ([A.S.]) in Antwerpen wonen; dat u geen minderjarige kinderen heeft in België; dat u niet getrouwd bent of een duurzame relatie heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u geen contact heeft met uw familie in Nederland (zie verklaring vader); dat u geen minderjarige kinderen heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u naar school bent gegaan maar geen diploma heeft (zie documenten CLB): Secundair - De Leerexpert in Antwerpen; SISO In Deurne en Middenschool De Beeldekens; Lagere school: Confortalei - De Kriebel; dat u af en toe gewerkt heeft als student via interim; dat u niet gewerkt heeft in uw land van herkomst of in een ander land dan België; dat u niet werd opgesloten/veroordeeld in een ander land dan België; dat u graag in België wil blijven; dat u hier kansen kan krijgen; dat u een nieuw leven en toekomst wil bouwen; dat u in Nederland geen familiecontacten of ondersteuning heeft die u nodig heeft en geen plaats waar u kan verblijven.

Als bijkomende stavingstukken werden volgende documenten ingediend: uw Nederlands paspoort: uw E+ kaart; een attest bij het inschrijvingsverslag secundair onderwijs; een verslag van Centrum voor Leerlingenbegeleiding - Protocol ter verantwoording van verwijzing naar buitengewoon onderwijs en situering van de probleemstelling en een brief van uw vader.

In het kader van een beslissing tot beëindiging van het verblijf genomen in toepassing van artikel 44bis § 2 van de wet van 15 december 1980, betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, moet er rekening gehouden worden met de duur van uw verblijf in het Rijk, uw leeftijd, uw gezondheidstoestand, uw gezins- en economische situatie, uw sociale en culturele integratie in het Rijk en de mate waarin u bindingen heeft met uw land van oorsprong.

Uit uw administratief dossier en uit uw verklaringen blijkt dat u geen gezin gesticht heeft op het grondgebied, noch dat u er minderjarige kinderen heeft.

Uw vader ([E.M.A.] [...]), nationaliteit: Nederland, E+ kaart geldig tot 23.07.2023), zijn echtgenote, uw stiefmoeder ([E.K.M.], nationaliteit: Marokko, F+ kaart geldig tot 25.07.2023), hun 3 gezamenlijke kinderen, uw halfzus en halfbroers ([E.M.O.] [...]), nationaliteit: Nederland, identiteitskaart voor kind geldig tot 24.06.2016; [E.M.A.] [...]), nationaliteit: Nederland, EU+ kaart geldig tot 27.05.2026 en [E.M.M.] [...]), nationaliteit: Nederland) verblijven in België. Geen van deze familieleden komen op bezoek in de gevangenis (zie bezoekerslijst tot 28.10.2021). U verblijft nochtans sinds 05.03.2021 in de gevangenis en genoot sindsdien geen uitgaansvergunningen of penitentiair verlof. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt hoe u contact onderhoudt met uw familie. U toont niet aan dat u op een andere manier contact onderhoudt met uw familie, maar er kan aangenomen worden dat u -indien u contact onderhoudt- dat ook nu reeds via de moderne communicatiemiddelen doet en dat blijft, ook indien u buiten België verblijft, mogelijk. Er liggen geen stukken voor waaruit blijkt dat u geen toegang tot internet of telefoon zou hebben daar waar u zich zou vestigen.

Opdat een relatie tussen meerderjarige kinderen en hun vader en stiefmoeder en tussen halfbroers en halfzussen onder de bescherming van artikel 8 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden (hierna EVRM) kan vallen, zijn er in beginsel bijkomende elementen van afhankelijkheid vereist die anders zijn dan de gewoonlijke affectieve banden (EHRM 15 oktober 2003, nr. 52206/99, Mokrani v. Frankrijk, par. 33; EHRM 12 januari 2010, nr. 47486/06, A.W. Khan v. Verenigd Koninkrijk, par. 32; EHRM 15 mei 2012, nr. 16567/10, Nacic e.a. v. Zweden, par. 76). Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen u, uw broers, uw zus, uw vader en uw stiefmoeder. Uit de omstandigheid dat u voor u in de gevangenis belandde steeds bij hen gewoond hebt, kan niet ipso facto een band van bijzondere afhankelijkheid tussen u en deze familieleden worden afgeleid. Uw leeftijd, met name 20 jaar

oud, laat in beginsel toe te veronderstellen dat u in staat kan worden geacht om op zelfstandige basis een leven te leiden en in uw levensonderhoud te voorzien. Een mogelijke financiële afhankelijkheid en het inwonen volstaan niet om een bijzondere afhankelijkheid van uw familieleden aan te tonen. Eventuele financiële ondersteuning kan door uw familieleden, ook als u in Nederland verblijft, gegeven worden (bijvoorbeeld door middel van storting). Het is wel heel duidelijk dat uw familieleden er helemaal niet in geslaagd zijn u op het rechte pad te houden, hun aanwezigheid in België heeft u er niet van weerhouden steeds opnieuw strafbare feiten te plegen. Er is geen onoverkomelijke hinderpaal om regelmatig contact te onderhouden met uw familie in België, daar uw familie het land op volkomen regelmatige wijze kan in- en uitreizen, bovendien zijn België en Nederland buurlanden zodat de afstand meevalt. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. De contacten met familie in België kunnen ook op andere manieren worden onderhouden, bijvoorbeeld door middel van korte bezoeken of door moderne communicatiemiddelen. Ze kunnen u vanuit België ondersteunen bij het opbouwen van een privéleven in Nederland of elders.

U vermeldde op het formulier hoorrecht dat uw nicht [A.S.] in Antwerpen woont. U verschaft verder geen identiteitsgegevens met betrekking tot dit familielid, een familieband werd niet aangetoond, noch staat vast of zij recht op verblijf heeft in België. Overeenkomstig de rechtspraak van het EHRM kan slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd familie- en gezinsleven tussen volwassen verwanten worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van een meer dan gebruikelijke afhankelijkheidsrelatie blijkt. Ook hier werd een morele afhankelijkheidsband die verder reikt dan de gewone affectieve banden en die voldoende blijkt uit de feiten met het door u vermelde familielid, niet aangetoond, noch blijkt deze uit uw administratief dossier. Een schending van artikel 8 EVRM met betrekking tot dit familielid is niet aannemelijk gemaakt. Ook met haar kan u contact onderhouden via de moderne communicatiemiddelen of middels (korte) bezoeken. Louter ten overvloede wordt opgemerkt dat u niet aantoont dat er concrete hinderpalen voorliggen voor (een deel van) uw familieleden om samen met u terug te keren naar Nederland. Concrete argumenten liggen in dit verband niet voor. Gezien uw strafrechtelijk verleden worden uw familiale belangen ondergeschikt geacht aan de vrijwaring van de openbare orde. Dat de uitoefening van uw familieleven moeilijker zal verlopen, is het loutere gevolg van uw eigen misdadig gedrag.

De ernstige bedreiging voor de openbare orde die uit uw gedrag voortvloeit is zodanig dat uw persoonlijke belangen geen voorrang mogen hebben op het vrijwaren van de openbare orde.

Het wordt niet betwist dat het beëindigen van uw verblijf met het oog op een latere verwijdering een inmenging vormt in uw privéleven gezien de duur van uw verblijf in België. Het door artikel 8 van het EVRM gewaarborgde recht op respect voor het privéleven is niet absoluut. Binnen de grenzen gesteld door het voormelde lid, is de inmenging van het openbaar gezag toegestaan voor zover die bij wet is voorzien, ze geïnspireerd is door een of meerdere van de in het tweede lid van artikel 8 van het EVRM vermelde legitieme doelen en voor zover ze noodzakelijk is in een democratische samenleving om ze te bereiken. De inmenging wordt als noodzakelijk beschouwd voor de bescherming van de orde en ter voorkoming van strafbare feiten.

Uit uw administratief dossier blijkt dat u op 24.09.2007, op 6-jarige leeftijd, in België bent aangekomen. Inmiddels bent u 20 jaar oud. Het is inherent aan een langdurig verblijf dat hier bijvoorbeeld een schoolopleiding is genoten en dat er, behalve de familiebanden, ook sociale en culturele banden zijn. Het is begrijpelijk dat u tijdens uw verblijf in België vriendschappen hebt opgebouwd en dat uw sociale leven zich hier afspeelt. Dit betekent echter niet dat er niet van u gevergd zou kunnen worden dat u, nadat uw recht op verblijf beëindigd werd, terug zou keren naar Nederland. Uit niks blijkt dat de banden die u met België opgebouwd hebt van een dergelijk uitzonderlijke aard zouden zijn dat deze vermogen op te wegen tegen het ernstig en actueel gevaar dat u door uw persoonlijk gedrag kan worden geacht te vormen voor de openbare orde. U legt immers geen enkel document voor dat het tegendeel bewijst. U werd als 17-jarige door de Jeugdrechtbank van Antwerpen onder toezicht gesteld en er werd u een prestatie van opvoedkundige of filantropische aard opgelegd uit hoofde van poging tot diefstal met braak, inklimming of valse sleutels. Deze onder toezichtstelling weerhield u er niet van ook na uw prille meerderjarigheid strafbare feiten te plegen. Sinds u meerderjarig bent, werd u op 08.01.2020 veroordeeld voor informaticabedrog, een diefstal, twee pogingen tot diefstal met braak en drie pogingen tot informaticabedrog, werd u op 31.01.2020 door de Politie rechtbank veroordeeld tot een werkstraf van 46 uur daar u geen houder was van een geldig rijbewijs en op 12.02.2021 maakte u zich schuldig aan verkrachting met geweld en aanranding van de eerbaarheid op een 13-jarig meisje.

Aangezien u op jonge leeftijd in België aankwam, zal het terugkeren naar Nederland, om daar een leven op te bouwen, ongetwijfeld aanpassing van u vergen. Dat wil echter niet zeggen dat het onmogelijk zou zijn. Er werden geen elementen voorgelegd dat er onoverkomelijke of bijzondere obstakels voor u bestaan om u in Nederland te vestigen. U stelt dat u in Nederland niet de nodige familiecontacten of ondersteuning heeft en geen plaats waar u kan verblijven. Uw vader stelt in een bijgevoegd schrijven dat u uit een gebroken gezin komt en zonder uw moeder bent opgegroeid. Hij en uw moeder gingen uit elkaar toen u maar 3 jaar oud was en dat u sinds de leeftijd van 6 jaar geen contact heeft met uw moeder. Ondanks vele pogingen weigert uw moeder u te erkennen. Uw moeder zou met zware psychische problemen kampen en ook verslaafd zijn aan drugs. Onlangs bezocht u haar maar u werd opnieuw afgestoten. U blijft op dit punt in gebreke enig begin van bewijs voor te leggen of enige nadere, concrete toelichting te verstrekken. Het is niet onredelijk te veronderstellen dat iemand van uw familie in België nog kennissen dan wel familie heeft in Nederland waarop een beroep zou kunnen gedaan worden om u op weg te helpen en eventueel tijdelijk op te vangen. Er wordt evenmin aangetoond dat geen van uw in België verblijvende familieleden u niet tijdelijk zou kunnen vergezellen om u er wegwijs te maken.

Het contact met vrienden en kennissen in België kan u onderhouden via de moderne communicatiemiddelen en indien zij dat wensen, zouden zij u in Nederland dan wel elders kunnen komen bezoeken. Daarnaast kunnen zij u ook vanuit België ondersteunen bij uw herintegratie in Nederland dan wel in een derde land.

Het gegeven dat u officieel als student gewerkt hebt in België doet niets af aan het feit dat u een actueel en ernstig gevaar vormt voor de openbare orde. De gevolgde opleidingen en de vaardigheden die u heeft opgedaan, zullen u wellicht van pas komen en uw kansen op de arbeidsmarkt in Nederland enkel positief beïnvloeden. Uit niks blijkt dat u met de werkervaring die u in België opdeed, geen toegang zou kunnen hebben tot de arbeidsmarkt in Nederland om in uw eigen levensonderhoud te voorzien. Hoe dan ook, zoals reeds vermeld rechtvaardigen de bescherming van de orde en het voorkomen van de strafbare feiten de inmenging in het uitoefenen van uw recht op de eerbiediging van uw privéleven. De bescherming van de openbare orde weegt zwaarder dan de privébelangen die u kan doen gelden. Uw vader stelde in een bijgevoegd schrijven dat u psychologische begeleiding nodig heeft voor de problemen die u al van kleins af aan ervaart. Er werd eveneens een verslag 'Protocol ter verantwoording van verwijzing naar buitengewoon onderwijs' van het 'Centrum voor Leerlingenbegeleiding' bijgevoegd, maar uit geen enkel van de voorgelegde stukken blijkt dat u een behandeling volgt of medicatie neemt die enkel in België beschikbaar en toegankelijk zou zijn. U hebt dan ook geen elementen aangebracht met betrekking tot uw gezondheidstoestand of m.b.t. de gezondheidstoestand van één van uw familieleden die onderhavige beslissing zouden kunnen beïnvloeden."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding te zijnen laste te leggen.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoeker voert in een enig middel de schending aan van artikel 8 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van de artikelen 3, 6, 7 en 9 van het Internationaal Verdrag inzake de Rechten van het Kind, aangenomen te New York op 20 november 1989 en goedgekeurd bij wet van 25 november 1991 (hierna: het Kinderrechtenverdrag) en van artikel 74/13 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet).

Hij verschaft de volgende toelichting:

"A.1. Algemene beschouwing

1.

Verzoeker zal in wat volgt - daarbij verwijzend naar hetgeen hij hierboven reeds uiteenzette - aantonen dat er in zijn hoofd ernstige en bewezen motieven voorhanden zijn dewelke aantonen dat er ingeval

een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, een reëel risico bestaat dat een schending van artikel 8 EVRM zich voordoet.

2.

Conform de vaste rechtspraak van het EHRM dient in huidig geval - verzoeker beschikte meermaals over een legaal en onbeperkt verblijf via een E+-kaart - in concreto een belangenafweging te worden gemaakt tussen de inmenging in het gezinsleven vervat in art. 8 EVRM enerzijds, en de openbare orde / strikte noodzakelijkheid voor de democratische samenleving anderzijds.

“De weigering van het toekennen van een verblijfsvergunning en de hierop volgende uitwijzing betekenen ontegensprekelijk een inmenging in het recht op gezinsleven van verzoekers. In concreto moet er dan ook nagegaan worden of de Russische instanties een rechtvaardig evenwicht hebben gevonden tussen de criminaliteitspreventie en bescherming van de nationale veiligheid enerzijds en het recht op gezins- en familielevens van verzoekers anderzijds. ” [...] (EHRM nr. 29157/09, 21 juli 2011, Liu / Rusland, <http://www.echr.coe.int> (16 december 2011); T. Vreemd. 2011 (weergave HOLVOET, M., MATHIEU, C., VAN LAETHEM, K., WEIS, K.), afl. 4, 388.)

“Bij zowel positieve als negatieve verplichtingen moeten de staten een eerlijke balans tussen het belang van het individu en het algemeen belang zien te vinden. ” [...] (EHRM nr. 28770/05, 3 november 2011, Arvelo Aponte / Nederland, <http://www.echr.coe.int> (19 januari 2012); NJB (NL) 2012 (weergave), afl. 2, 123 en <http://www.nib.nl/> (19 januari 2012); T. Vreemd. 2012 (weergave HOLVOET, M., MAES, G., WEIS, K.), afl. 1, 81.)

Een dergelijke eerlijke en gerechtvaardigde belangenafweging werd in casu door verwerende partij volgens verzoeker niet gemaakt in die zin dat de bestreden beslissing een onevenredige inmenging impliceert op verzoekers gezins- en familielevens vervat in art. 8 EVRM.

A.1.1. Wettelijke basis art. 8 EVRM

3.

Art. 8 EVRM bepaalt:

1. “Eenieder heeft recht op eerbiediging van zijn privé leven, zijn gezinsleven, zijn huis en zijn briefwisseling.

2. Geen inmenging van enig openbaar gezag is toegestaan met betrekking tot de uitoefening van dit recht dan voor zover bij de wet is voorzien en in een democratische samenleving nodig is in het belang van 's lands veiligheid, de openbare veiligheid, of het economisch welzijn van het land, de bescherming van de openbare orde en het voorkomen van strafbare feiten, de bescherming van de gezondheid of de goede zeden, of voor de bescherming van de rechten en vrijheden van anderen.”

4.

Vooreerst staat vast dat de loutere verwijzing naar de strafrechtelijke veroordelingen van verzoeker en art. 8,2e lid EVRM onafdoende is om de bestreden beslissing te rechtvaardigen.

De Raad van State heeft immers reeds geoordeeld:

“Artikel 8 EVRM primeert als hogere norm boven de Vreemdelingenwet: de algemene stelling dat een “correcte” toepassing van de Vreemdelingenwet geen schending van art. 8 EVRM kan uit maken volstaat niet.

Dat de toepassing van de Vreemdelingenwet bij het nemen van de bestreden beslissing, zeker wat betreft het bevel om het grondgebied te verlaten, aan de voorwaarden van art. 8 EVRM moet worden getoetst, met name voor wat betreft de noodzaak in een democratische samenleving van inmenging in het gezinsleven van verzoekende partij en wat betreft de afweging tussen de belangen van de staat enerzijds en van de verzoekende partij en haar kinderen anderzijds.” [...] (RvS 26 mei 2009, nr. 193.552, T. Vreemd. 2012, 150.)

Er dient aldus een concreet onderzoek plaats te vinden naar een mogelijke schending van art. 8 EVRM.

5.

In casu dient derhalve te worden nagegaan:

- of er een gezinsleven bestaat;

EN

- of er een gerechtvaardigde inmenging in het gezinsleven bestaat. Deze inmenging in het gezinsleven is slechts gerechtvaardigd, in zoverre:

- a. Ze voorzien is bij wet;*
- b. En een legitiem doel nastreeft, zoals bepaald in art. 8, 2e lid EVRM;*
- c. En noodzakelijk is in een democratische samenleving om dit doel te bereiken.*

6.

De discussie spitst zich in onderhavige zaak hoofdzakelijk toe op de vraag of de inmenging van art. 8 EVRM voldoet aan de vereiste van het noodzakelijk zijn in een democratische samenleving.

Deze noodzaak wordt op haar beurt afgetoetst aan drie criteria :

- 1. Is er sprake van een dwingende sociale noodzaak (a pressing social need)*
- 2. Is de maatregel / het instrument pertinent, geschikt om het beoogde doel te bereiken*
- 3. Is de maatregel evenredig, proportioneel om dit beoogde doel te bereiken (is met andere woorden het 'middel' niet erger dan de 'kwaal')*

Het EHRM ontwikkelde inzake het onderzoek naar het al dan niet noodzakelijk zijn van met huidige bestreden beslissing vergelijkbare maatregelen, enkele criteria.

Meer bepaald worden deze toetsstenen zoals geweten uiteengezet in het arrest Boultif dd. 2 augustus 2001 (EHRM 2.08.2001, zaak 54273 Boultif t/ Zwitserland, zie ook EHRM 18.10.2006, zaak 46410/99 Ünür t/ Nederland).

Het betreft hier "guiding principles" die het Hof hanteert bij als toetsstenen.

De volgende te hanteren criteria werden in voornoemd arrest geëxpliciteerd:

Volgende criteria dienen in overweging genomen:

- 1. de aard en de ernst van de criminele inbreuken;*
- 2. de duur van het verblijf van de betrokkene in het land waar hij het bevel heeft gekregen om het grondgebied te verlaten;*
- 3. de tijdsperiode tussen het ogenblik van de feiten en de betrokkene zijn gedrag sedertdien;*
- 4. de gezinstoestand van de betrokkene;*
- 5. De vraag of de partner kennis had van het misdrijf op het ogenblik dat het gezinsleven een aanvang nam;*
- 6. De vraag of uit het huwelijk kinderen zijn geboren;*
- 7. De ernst van de moeilijkheden die de partner zou ondervinden in het land waarnaar betrokkene wordt uitgewezen;*
- 8. De nationaliteit van de verschillende betrokken personen;*
- 9. Het belang en het welzijn van de kinderen;*
- 10. De hechtheid van de sociale, culturele en familiale banden met het gastland en met het land van bestemming;*
- 11. In voorkomend geval bijzondere omstandigheden van de zaak, zoals bijv. medische gegevens.*

In wat volgt wordt de toets gemaakt ten aanzien van de situatie van verzoeker.

A.1.2. Het bestaan van een gezins- en/of familieleven in België

7.

Vooraleer kan worden getoetst of een tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wel in overeenstemming kan zijn met het recht op een privé- en gezinsleven van verzoeker, dient eerst te worden nagegaan of verzoeker een gezins- en/of familieleven in België heeft opgebouwd.

Het bestaan van een gezinsleven in België

8.

Zoals supra reeds aangegeven heeft verzoeker een hecht familieleven in België. Hij werd opgevoed door zijn vader en stiefmoeder en ontwikkelde een nauwe band met zijn halfbroer en -zus. Daar zij alle[n] legaal op het gebied verblijven en beschikken over een onbeperkt verblijfsrecht. Hun volledige levens spelen zich aldus af in België.

Zij vormen alles het kerngezin van verzoeker.

Zoals blijkt uit de rechtspraak van het EHMR, ontstaat de band tussen een kind en zijn ouder uit het feit van de geboorte zelf. De band tussen een ouder en een kind zal slechts in zeer uitzonderlijke omstandigheden als verbroken kunnen worden beschouwd (EHRM 19 februari 1996, Gul/Zwitserland, §32; EHRM 21 december 2001, Sen/Nederland, § 28).

Dergelijke zeer uitzonderlijke omstandigheden zijn in casu niet voor handen. Verweerster toont deze op geen enkele wijze aan.

9.

Verzoeker heeft vanuit de gevangenis quasi dagelijks - zij het telefonisch - contact met zijn gezin. Het is voor zijn vader en stiefmoeder evenwel te zwaar om hun zoon in de gevangenis te bezoeken. Het verdriet is simpelweg te groot. Dit wil echter niet betekenen dat er geen sprake is van een hecht familieleven, hetgeen ook wordt aangetoond door de brief die de vader van verzoeker aan de dienst vreemdelingenzaken bezorgde naar aanleiding van de beslissing tot beëindiging van diens verblijfsrecht.

Artikel 8 EVRM vereist geenszins dat er een “normaal en alledaags gezins- of familieleven” voor handen dient te zijn opdat dit gezins- of familieleven beschermenswaardig zou zijn. Simpelweg een gezins- of familieleven volstaat dan ook om de bescherming van artikel 8 EVRM in te roepen.

10.

In casu is er sprake van een duurzaam gezinsleven dat zich exclusief in België afspeelt, waardoor de toets met artikel 8 EVRM weldegelijk dient te worden gevoerd.

A.1.3. Toetsing aan artikel 8 EVRM

Toetsing aan de Boultif-criteria

De duur van het verblijf van de betrokkene in het land waar hij het bevel heeft gekregen om het grondgebied te verlaten

1.

Verzoeker verblijft heden sinds 2007, en aldus reeds 14 jaar, op onafgebroken wijze op het Belgische grondgebied. Verzoeker beschikt aldus over een verblijfskaart E+, hetgeen hem een onbeperkt verblijf op het grondgebied verschaft.

2.

Verzoeker verblijft aldus gedurende nagenoeg zijn volledige leven in België op volstrekt legale wijze.

Hij liep hier steeds school en leerde hier al zijn vrienden kennen. Zijn volledige familie verblijft op volstrekt legale manier in het Rijk.

3.

Thans in de gegeven situatie verzoeker terugleiden naar zijn louter theoretisch land van herkomst, doorstaat de evenredigheidstoets gelet op het voorgaande niet.

Verzoeker heeft immers (behoudens enkel nog een theoretische band (nationaliteit) met zijn land van oorsprong) geen enkele effectieve band meer met dit land. Zoals eveneens wordt beaamd door de vader van verzoeker.

Verzoeker heeft geen familie, noch vrienden of kennissen in Nederland, daar hij in België opgegroeid is. Er is dan ook sprake van een complete verankering van verzoeker in België.

Met dit element van levenslang verblijf van verzoeker in België werd in de bestreden beslissing niet echt rekening gehouden in de belangenafweging, hetgeen problematisch is in het licht van verzoekers privé- en gezinsleven.

De hechtheid van de sociale, culturele en familiale banden met het gastland en met het land van bestemming:

4.

Verzoeker verbleef gedurende zijn leven nooit meer in Nederland.

Ook zijn familie woont in België.

Verzoekers sociale en familiale banden situeren zich absoluut niet meer in Nederland, maar zoals reeds aangehaald in België.

Verzoeker ging hier naar school en leerde hier zijn volledige sociale vangnet kennen.

Hij is omwille van zijn beperkte intellectuele capaciteiten niet in de mogelijkheid zomaar en op eigen houtje een woning aan te schaffen/te huren in een voor hem vreemd land. Tevens maakt zijn verstandelijke handicap het voor verzoeker bijzonder moeilijk een tewerkstelling aan te vatten. Er is dan ook sprake van een grote financiële (naast affectieve) afhankelijkheid van zijn gezin.

A.1.4. Besluit: Schending art. 8 EVRM. alsmede van art. 74/13 Vw,

5.

Uit het voorgaande volgt dat verzoekers recht op een privé- en gezinsleven geschonden wordt door de bestreden beslissing.

Het is ten eerste duidelijk dat de bestreden beslissing een inmenging in het privé- en gezinsleven van verzoeker en zijn recht op een familiaal leven, zoals vervat in 8 EVRM.

Dat de bestreden maatregel een inmenging vormt in het gezinsleven van verzoeker staat aldus ontegensprekelijk vast.

6.

Voormelde inmenging is volgens verzoeker niet geoorloofd, in die zin dat ze niet noodzakelijk is in een Belgische samenleving, gelet op het feit dat ze na toetsing aan de zgn. Boulthif-criteria, de evenredigheidstoets niet doorstaat."

3.2.1. Allereerst merkt de Raad op dat verzoeker niet uiteenzet waarom hij van oordeel is dat de artikelen 3, 6, 7 en 9 van het Kinderrechtenverdrag zijn geschonden, zodat dit onderdeel van het middel, bij gebrek aan de vereiste toelichting, onontvankelijk is.

3.2.2. Aangezien de bestreden beslissing geen verwijderingsbeslissing is, kan daarnaast niet worden besloten dat verweerder artikel 74/13 van de Vreemdelingenwet – een wetbepaling die in casu niet van toepassing is en ook niet werd toegepast – heeft geschonden.

3.2.3. Wat betreft de aangevoerde schending van artikel 8 van het EVRM dient te worden gesteld dat verzoekers betoog dat hij een gezinsleven heeft met zijn vader, stiefmoeder, halfzus en twee halfbroers niet zonder meer toelaat om te besluiten dat er sprake is van een beschermenswaardig gezinsleven met deze personen. Het is immers niet betwist dat verzoeker twintig jaar oud is en dat, overeenkomstig de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens te Straatsburg (EHRM 9 oktober 2003, nr. 48321/99, Slivenko/Litouwen; EHRM 17 februari 2009, nr. 27319/07, Onur/Groot-Brittannië; N. MOLE, Asylum and the European Convention on Human Rights, Council of Europe Publishing, 2008, 97)

slechts van een door artikel 8 van het EVRM beschermd gezinsleven tussen meerderjarige kinderen en hun ouders kan worden gesproken indien, naast de afstammingsband, een vorm van afhankelijkheid blijkt. Verzoeker toont deze afhankelijkheid evenwel niet aan. Hij stelt weliswaar dat zijn intellectuele capaciteiten beperkt zijn, maar toont hiermee niet aan dat hij niet zelfstandig kan functioneren. Zijn beperkte intellectuele capaciteiten vormden geen beletsel om allerhande misdrijven voor te bereiden, zodat niet zonder meer kan worden aangenomen dat deze, op zich, een belemmering zouden kunnen vormen om een woning te huren of professioneel actief te worden in een land waarvan hij de taal machtig is. Verzoeker heeft de Nederlandse nationaliteit en verliest schijnbaar uit het oog dat hij in dat land, indien vereist, een beroep kan doen op tal van voorzieningen. De Raad kan ook niet voorbijgaan aan het feit dat verzoeker reeds langere tijd is gescheiden van zijn naaste verwanten, gezien hij herhaaldelijk werd opgesloten in de gevangenis. Verzoeker maakt derhalve niet aannemelijk dat de relatie tussen hem en zijn vader en stiefmoeder dusdanig is dat zij onder de bescherming valt van artikel 8 van het EVRM.

Zelfs indien zou moeten worden aangenomen dat verzoeker en zijn vader en stiefmoeder nog een effectief gezinsleven hebben, dan nog moet worden gesteld dat deze inmenging bij wet is voorzien. Artikel 44bis, § 2 van de Vreemdelingenwet laat verweerder immers toe om een einde te stellen aan het verblijf van een burger van de Europese Unie die een duurzaam verblijfsrecht heeft verkregen om ernstige redenen van openbare orde of nationale veiligheid. Het is ook niet betwist dat de bestreden beslissing erop is gericht een van de in artikel 8, tweede lid van het EVRM bepaalde doelstellingen na te streven. Verweerder heeft immers duidelijk aangegeven dat hij de bestreden beslissing beschouwt als een noodzakelijke maatregel ter bescherming van de openbare orde en ter preventie van strafbare feiten.

Verzoeker meent evenwel dat de bestreden beslissing in een democratische samenleving niet nodig is om de door verweerder vooropgestelde doelstellingen te bereiken. De Raad kan in dit verband slechts opmerken dat verweerder er terecht op heeft gewezen dat de opvoedkundige maatregelen die werden opgelegd door de jeugdrechtbank, toen verzoeker nog minderjarig was, er niet toe hebben geleid dat verzoeker later, toen hij meerderjarig werd, geen strafbare daden meer stelde. Ook het feit dat verzoeker op 19 juni 2019 werd voorgeleid bij de onderzoeksrechter wegens het plegen van diefstallen, waarna hij zonder meer mocht beschikken, had geen afschrikkingseffect en heeft er geenszins voor gezorgd dat verzoeker zijn gedrag aanpaste. Verweerders vaststelling dat verzoeker, op 19 oktober 2019 alsnog onder bevel tot aanhouding werd geplaatst aangezien hij nieuwe strafbare feiten pleegde, waarvoor hij later correctioneel werd veroordeeld, wordt immers niet tegengesproken. Verzoeker kreeg de kans om zijn straf te ondergaan via elektronisch toezicht, maar hij schond steeds opnieuw de voorwaarden. De eerste opsluiting in de gevangenis en de correctionele veroordeling die hij vervolgens, op 8 januari 2020, opliep brachten verzoeker ook niet op het rechte pad. Hij werd namelijk op 17 maart 2020 opnieuw onder bevel tot aanhouding geplaatst voor zeer ernstige feiten. Daarnaast werd hij op 31 januari 2020 veroordeeld door de politierechtbank tot een werkstraf en het verlies van het recht tot sturen gedurende vijftien dagen. Op 12 februari 2021 werd verzoeker nogmaals correctioneel veroordeeld. In deze omstandigheden, waarbij verzoeker verscheidene kansen kreeg om zich te bezinnen, doch steeds nieuwe strafbare feiten pleegde en opvoedkundige maatregelen en bestraffingen er hem schijnbaar niet toe konden brengen om zijn gedrag aan te passen, is het niet kennelijk onredelijk om te concluderen dat het niet langer tot een verblijf in het Rijk toelaten van verzoeker nodig is ter bescherming van de openbare orde en het voorkomen van nieuwe strafbare feiten in België. Verweerder heeft alvorens tot dit besluit te komen ook een belangenafweging doorgevoerd en hierbij hoe dan ook in aanmerking genomen dat verzoeker reeds op jonge leeftijd naar België kwam en verwanten in het Rijk heeft. Verweerder heeft geuid dat verzoeker ook vanuit een ander land dan België contacten met zijn verwanten in het Rijk kan onderhouden. Verzoeker, die erkent dat hij heden enkel telefonische contacten met zijn familieleden in het Rijk heeft, toont niet aan dat deze argumentatie incorrect of kennelijk onredelijk is. Verweerder heeft er tevens op gewezen dat verzoekers in België verblijvende familieleden hem ook eenvoudig in Nederland kunnen bezoeken, hetgeen niet wordt ontkend.

Waar verzoeker erop wijst dat verweerder slechts in uitzonderlijke gevallen een maatregel mag nemen waardoor er een einde komt aan het gezinsleven tussen een ouder en een kind moet nogmaals worden benadrukt dat verzoeker een volwassen man is en hij dus bezwaarlijk kan verwijzen naar rechtspraak die betrekking heeft op kinderen.

Verweerder heeft, gelet op het feit dat verzoeker langdurig in het Rijk verblijft en dus een sociaal leven in België heeft, ook rekening gehouden met de weerslag die de bestreden beslissing kan hebben op diens privéleven. Verweerder heeft overwogen dat niet werd aangetoond dat de banden die verzoeker

met België heeft van een zodanig uitzonderlijke aard zijn dat deze zouden kunnen opwegen tegen de nood om de openbare orde te beschermen. Verzoeker poneert dat hij het grootste deel van zijn leven legaal in België verbleef, dat hij naar school ging en vrienden maakte. Hij toont hiermee niet aan dat verweerder enig relevant gegeven over het hoofd zag of op kennelijk onredelijke wijze concludeerde dat er geen onoverkomelijke of bijzondere obstakels om in Nederland te verblijven werden aangetoond. Verweerder heeft aangegeven dat verzoeker ook vanuit Nederland contact kan houden met zijn vrienden en dat deze hem in dat land kunnen bezoeken. Hij heeft ook gesteld dat deze vrienden vanuit België kunnen bijdragen aan zijn herintegratie in Nederland of elders. Verder heeft verweerder gemotiveerd dat verzoeker heeft nagelaten aan te tonen dat zijn moeder, die in Nederland verblijft, geen relatie met hem wil of, omwille van een verslavingsproblematiek, kan onderhouden en dat het niet onredelijk is om te veronderstellen dat er nog andere familieleden in zijn land van herkomst zijn op wie hij kan terugvallen. Hij heeft aangegeven dat, zelfs indien dit niet zo zou zijn, niet kan worden aangenomen dat zijn verwanten in België hem niet, al dan niet tijdelijk, zouden kunnen vergezellen om hem wegwijs te maken. Met zijn grotendeels theoretisch betoog toont verzoeker niet aan dat verweerder geen deugdelijke belangenafweging maakte of dat enig dienstig criterium, dat zou voortvloeien uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens en dat in casu nuttig is, bij de door te voeren belangenafweging over het hoofd werd gezien. Verzoeker die in Nederland – het land waar één van zijn ouders nog verblijft – werd geboren, er een aantal jaren woonde en die ook de taal die in dat land wordt gesproken machtig is, kan niet voorhouden dat moet worden aangenomen dat hij geen enkele band meer heeft met dat land. Er kan geenszins worden besloten dat verweerder geen passend onderzoek inzake verzoekers private belangen doorvoerde, dat hij onvoldoende gewicht gaf aan deze belangen of dat zijn besluit dat de nood aan bescherming van de openbare orde dient te primeren onevenredig is.

Verzoeker toont niet aan dat verweerder de bepalingen van artikel 8 van het EVRM heeft geschonden.

Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

Verzoeker heeft geen gegrond middel dat tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing kan leiden aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op dertig maart tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. G. DE BOECK,

voorzitter

dhr. T. LEYSEN,

griffier

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

G. DE BOECK